

கிழவு ஏற்றும்

19.8.1997

ரங்காமல் 8

கிழாமல் 8

கிழவு இலக்கிய மாத சுற்றினம்
Kinder literarisches Magazin

அன்புவும் நாத்தாவும்

ஒரு கிராமத்தில் அன்பு என்றொரு சிறுவன் இருந்தான். அவனுக்குத் தாய் தந்தை இல்லை. அவனுடைய தாத்தாவும் பாட்டியும் அவனை வளர்த்து வந்தார்கள். அவர்களிடம் பணம் இல்லை. ஆனாலும், தங்களிடம் இருந்த சிறு துண்டு நிலத்தில் கீரை வளர்த்து விற்று வந்தார் தாத்தா. அந்தப் பணத்திலேயே குடும்பம் வாழ்ந்து வந்தது.

சிறுவனாக இருந்தாலும் அன்புவுக்குத் தாத்தா வேலை செய்து தன்னை வளர்ப்பது கவலையாக இருக்கும். அவன் தாத்தாவை அன்போடு அணைத்துக் கொண்டே, “தாத்தா நான் பெரியவனானதும், உங்களையும், பாட்டியையும் வேலை செய்ய விடாமல் நானே வேலை செய்து காப்பாற்றுகிறேன்.” என்பான். பேரனான அன்பு தங்கள் மேல் காட்டும் அன்பை எண்ணித் தனக்குள் தாத்தா ஆனந்தப் படுவார்.

அந்த ஊரில் உள்ள பிள்ளையார் கோவிலில் திருவிழா நடந்தது. கோவிலில் யானையை அலங்கரித்து, உற்சவத் திருவிழா

நடத்துவார்கள். அதைப் பார்ப்பதற்கு அன்புவும் ஆசைப்பட்டான். தாத்தாவும் அவனை அழைத்துக் கொண்டு திருவிழாவுக்குப் போனார். திருவிழாவில் ஒரே சனமாக இருந்தது. தாத்தாவோடு சனங்களை முண்டியடித்துக் கொண்டு நின்ற அன்புவின் காலில் ஏதோ தட்டுப் பட்டது.

கீழே குனிந்து பார்த்தான். துணிப்பை ஒன்று தட்டுப் பட்டது. எடுத்துத் தாத்தாவிடம்

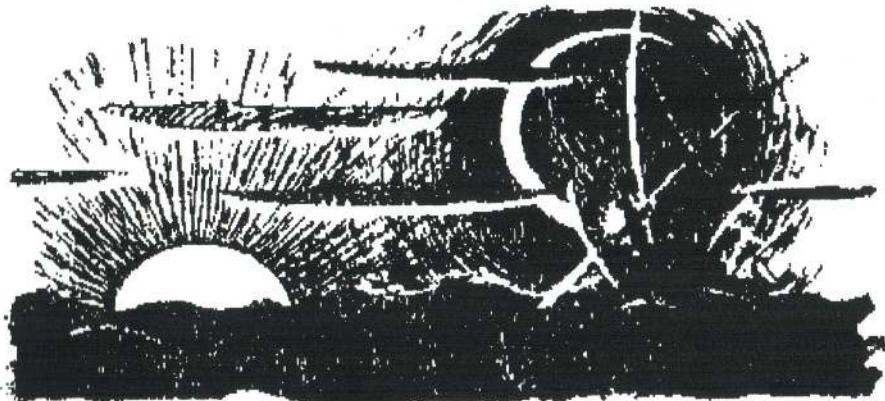
கொடுத்தான். தாத்தா அன்புவைப் பார்த்து, “அன்பு, யாரோ திருவிழா பார்க்க வந்தவர்கள் இதைத் தவற விட்டு விட்டார்கள். இதை உரியவரிடம் சேர்ப்பிக்க எங்களால் முடியாது. இதை இங்குள்ள பொலீஸ் நிலயத்தில் ஒப்படைத்து விடுவோம். வா” என்று அன்பையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

அவர்கள் அங்கு சென்றபோது பையைப் பறி கொடுத்தவரும் அங்கு புகார் கொடுக்க வந்திருந்தார். பையைப் பெற்றுக் கொண்ட பையின் சொந்தக்காரர் பையில் எல்லாப் பொருட்களும் இருக்கக் கண்டார். ஏழையாக இருந்த போதும் உண்மையாக, நேர்மையாக வாழும் தாத்தாவைப் பார்த்ததும், அவருக்கு இரக்கமாக இருந்தது.

அவரின் ஏழ்மை நிலையையும், தாய்தந்தையில்லாத பேரனை வளர்க்க அவர் படும் கஷ்டங்களையும் அறிந்து வேதனைப் பட்ட அவர் தாத்தா வசதியாக வாழ வழி செய்து கொடுத்தார். அதனால் தாத்தா பாட்டியுடன் அன்பு சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வந்தான்.

-பாமினி அருள்வரதன்-

கதிரவன்

குரியன் கிழக்கில் வருகின்றான்
கறுகறுப்பெல்லாம் தருகின்றான் !
பாரினில் இருளை ஓட்டுகின்றான்
யட்டப் பகலைக் காட்டுகின்றான்.

வட்ட வடிவாய்த் தெரிவதனால்,
வையம் காக்க வருவதனால்,
யட்டொளி வீசும் பெருமையினால்,
யாதி என்னும் பேயர் பெறுகின்றான் !

பகல் உண்டாக்கும் காரணத்தால்,
பகலவன் எனவும் பேர் பெற்றான் !

கதிர்கள் வீசும் காரணத்தால்,
 கதிரவன் எனவும் பேர் பெற்றான் !
 வெயிலை எங்கும் வீசுவதால்
 வெயிலவன் என்றும் பேசுகிறோம் !
உயிர் கொடுக்கும் சூரியனின்
உயர்வை எண்ணிப் போற்றிடுவோம்.

ஞாலம் நிலைக்கக் காரணமே,
 ஞாயிறு என்னும் சூரியனே !
 காலம் அந்தன உண்டாக்கும்
 கதிரின் பெருமை வாழியவே !

வான மண்டலம் அனைத்திற்கும்,
 வள்ளல் போலே ஒளியதனைத்
 தானம் செய்யும் சூரியனின்
 சக்தியை எண்ணிப் போற்றிடுவோம் !
 – புத்தனேரி சுப்பிரமணியம் –

♦♦♦ உகுளின் உயரமான கழங்கரை விளக்கம் ஜப்யான்
 யோகஹாமாவில் உள்ளதாகும். 348ஆட உயரமான
 இதன் ஒளி 32 கிலோ நிட்டர் தூரம் வரை தெரியும்.

பொய்யால் வந்த வினைவு

இரட்டைப் பிள்ளைகளான சேந்தனும், பரதனும் பாடசாலைக்கு வந்து கொண்டிருந்தனர். முன் தினம் இருவருமே தொலைக்காட்சியில் சினிமா பார்த்ததனால் வீட்டு அப்பியாசம் செய்ய மறந்து விட்டனர். ஆசிரியரோ, மிகவும் கண்டிப்பானவர். பாடசாலைக்கு வரும்போது தான் இருவருக்குமே நினைவு வந்தது.

என்ன செய்வது? என்று யோசித்தனர். சேந்தனோ, தான் உண்மையைச் சொல்லி விடப் போவதாகக் கூறினான். பரதன் அப்படிச் சொன்னால் நானும்

உன்னோடு கண்டப் பட வேண்டியது தான். ஏதாவது சொல்லிச் சமாளிப்போம்.” என்று சேந்தனிடம் சொன்னான். “என்ன! பொய் சொல்லப் போகின்றாயா?” என்று சேந்தன் கேட்டதும். ஆம் என்று பரதன் தலையை ஆட்டினான்.

பாடசாலையை நெருங்கும் போது “நி. எதையாவது சொல்லு. ஆனால் நான் கூறும் பொய்க்குச் சாதகமாகத் தலையை ஆட்டி விடு.” என்றான். சேந்தன் ஒன்றும் பேசாமல் வகுப்பறைக்குச் சென்றான். ஆசிரியரும் வகுப்பறைக்கு வந்தார். “வீட்டுப் பாடங்கள் செய்யாதவர்கள் எழுந்து நில்லுங்கள்” என்றார். மூன்று மாணவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள். அவர்களுள் சேந்தனும் ஒருவன் என்று உங்களுக்குச் சொல்லாமலே தெரிந்திருக்கும்.

பரதனோ. மெல்ல மெல்ல எழுந்தான். ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரிடமும் காரணம் கேட்டார். செய்யாததற்கான காரணங்களை மாணவர்கள் சொன்னார்கள். சேந்தன் தொலைக்காட்சி பார்த்ததனால் வீட்டு அப்பியாசங்கள் செய்ய மறந்து விட்டதாகக் கூறினான். ஆசிரியர் பரதனைக் கேட்டார். பரதன் தான் கடும் தலைவலியால் கண்டப் பட்டதால், வீட்டு அப்பியாசம் செய்யவில்லை

என்றும், இப்பொழுதும் தலைவலி
 இருக்கின்றதென்றும் முனகிக் கொண்டான்.
 அவனின் நடிப்பைப் பார்த்த ஆசிரியர் அவனுக்கு
 மட்டும் மன்னிப்பு வழங்கினார்.

வகுப்பறைக்கு வெளியே நின்று கொண்டிருந்த
 சேந்தனைப் பார்த்து வெற்றியோடு சிரித்துக்
 கொண்டான் பரதன். பரதன் எதுவும் பேசாமல்
 நின்றான். வகுப்பில் பாடம் நடத்தத் தொடங்குமுன்
 ஆசிரியர் மாணவர்களைப் பார்த்தார். “என்
 மாணவர்கள் கெட்டிக்காரர்கள் என்பது எனக்குப்
 பெருமை தான். நானை உங்கள் எல்லோரையும்
 சுற்றுலாவுக்கு அழைத்துச் செல்ல இருக்கின்றேன்.
 உங்களுக்கான செலவைப் பாடசாலையே
 பொறுப்பேற்றுள்ளது. ஆனாலும் பரதனை
 அழைத்துச் செல்ல முடியாமல் இருக்கிறது
 என்பதை நினைக்க எனக்கு வேதனையாகத் தான்
 இருக்கின்றது” என்றார்

பின்பு பரதனைப் பார்த்துப். “தலைவலி
 சாதாரணமானது என்று நினைத்துப் பேசாமல்
 இருக்கக் கூடாது. நல்ல வைத்தியரிடம் காட்டிச்
 சிகிச்சை செய்து கொள். சேந்தா, அப்பாவிடம்
 நினைவு படுத்து.” என்று சொல்லிப் கொண்டு

வெளியே நின்றிருந்த சேந்தனைப் பார்த்தார். சேந்தன். “சரி” என்று சொல்லித் தலையை அசைத்தான்.

பரதனுக்கு என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை. தான் சொன்ன பொய்க்காகச் சிறிது நேரத்துக்கு முன்னதாகவே, மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் காணப்பட்ட பரதன், அந்தப் பொய்யே, தனக்கு வேதனையைத் தந்து விட்டதையும், உண்மையைச் சொன்ன சேந்தனுக்கு வந்த நன்மையையும் உணர்ந்து கொண்டான்.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
வாழ்வை நாம் தவறாகப் பயன் படுத்தும்
போதுதான் வாழ்வு நமக்குத் சுமையாகத்
தெரிகின்றது.

-ஞஸோ-

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
மனமே எல்லாச் செயல்களுக்கும் முன்னோடி.
ஒப்பற்ற கோட்பாடுகள் எல்லாம் மனதில் தான்
உதிக்கின்றன.

-புத்தர்-

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

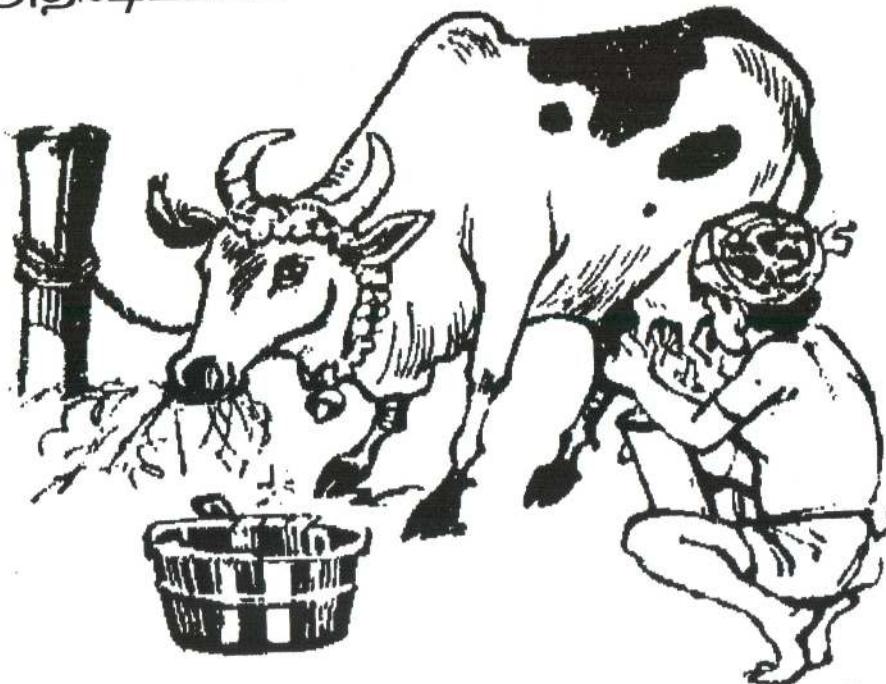
வினாவிடைப்போட்டி:

1. ஆசியக் கண்டத்தில் அன்னை தேரேசாவுக்கும் (இந்தியா), ஆங்ஸான்குகிக்கும் (பர்மா) நோபல் பரிசு கிடைத்திருக்கின்றது. இந்தப் பரிசு இதற்காகத் தான் கிடைத்தது. சந்தை, அவமானம், தாமரை, அன்னப்பறவை, அவதானம்.
- 2: 1978ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பூகம்பத்தில் ஆறு வட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர் உயிரிழந்தனர். இதுவே மிகப் பெரிய பூகம்பமாகக் கருதப் படுகின்றது. இது இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டது. சீர்வரிசை, அன்னாசி
3. உலகில் முதல்முதல் நினைவுத் தபால் தலைகளை (முத்திரை) வெளியிட்ட நாடு இது. அமாவாசை, மெக்கா, மாரி, சொர்க்கம், அதிகாரம்.
4. ஏரியானா, கொரசான், அஸ்வஸ்தான் இவை என்ன என்று நினைகின்றீர்கள்! ஒரு நாட்டின் பழைய பெயர். நாடு இது. ஆட்டம், கப்பம், அதிகாரி, இனிமை, அபஸ்வரம், நிதானம், மின்னல்.

5. திரை அரங்குகளே இல்லாத நாடு இது. சந்திரன், அளவு, அவதி, அமைதிப்படை, கைரேகை, பினக்கு, பாதயாத்திரை:

முடிவு திகதி: 02.10.97

அதிஷ்டப்பசு

தாமன் ரழைச் சிறவன். அவனைப்
யார்த்து யாரும் இரங்குகிறார்களோ
இல்லையோ, அவனுக்கு வயது
ஞதிர்ந்தவர்களைக் காணும்போது பாவமாக
இருக்கும். அவர்களைக் கண்டால்
அவர்களுக்கு ஏதாவது தன்னாலான
உதவிகளைச் செய்வான்.

அவனின் வறுமை நிலையை அறிந்த
பெரியவர் ஒருவர் அவனிடம் இரண்டாயிரம்

நுபய் பணத்தைக் கொடுத்து “இதை வைத்துக் கொண்டு ஏதாவது தொழிலைச் செய்” என்று கூறினார். பெரியவர் கொடுத்த பணத்தையும் கொண்டு வழியில் நடந்து கொண்டிருந்தான். இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு எந்தத் தொழிலைச் செய்வது என்று தனக்குள் யோசித்துக் கொண்டே, நகரத்திலுள்ள சிறு சந்தைக்குள் நுழைந்தான்.

சந்தையில் பொருட்களை வங்குவோரும் விற்போருமாகக் கூட்டம் காணப்பட்டது. அங்கும் இங்கும் வேடக்கையாகப் பரத்துக் கொண்டு வந்தவனின் கண்களில் ஒரு கிழட்டுப் பசு தட்டுப் பட்டது. அந்தப் பசுவுக்குச் சொந்தக்காரன் இறைச்சிக்காரனிடம் பேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தான். தாழைக்கோ பசுவைப் பர்க்க இரக்கமாக இருந்தது. பசுவுக்குச் சத்து இருக்கும் வரையில் அதன் பலனை அனுபவித்தவன், உபயோகம் இல்லாமல் போய் விட்டதும், அதனை இறைச்சிக்கு விற்கின்றானே! பசு தந்த பாலினால் எவ்வளவு பணத்தைச் சம்பாதித்து இருப்பான்.

இவ்வாறு யோசித்துக் கொண்டே, பசு விற்பவனை நெருங்கி “இந்தப் பசுவால்

எவ்வளவு இலாபத்தை நீ அடைந்திருப்பாய்? இப்போது முதலை அடைந்ததும் விற்று விட என்றுகின்றாயே! உன் தாய் முதலை அடைந்து விட்டால் அவளையும் விற்று விருவாயா?" என்று கோபத்துடன் கேட்டான். பசுவின் சொந்தக்காரனே கோபத்துடனும் கேலியுடனும், "இவ்வளவு இரக்கக்குணம் இருக்குமானால், நீயே உன் தாயைப் பணம் கொடுத்துப் பெற்றுக் கொள்." என்று கூறினான்.

தாமன் தன்னிடம் இருந்த பணத்தைக் கொடுத்துப் பசுவைப் பெற்றுக் கொண்டான். பசுவை வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து மீதிப் பணத்தில் தீவனம் வாங்கி பசுவுக்கு உணவு கொடுத்தான். அனால் சில நாட்களிலேயே பசு இறந்து விட்டது. தன்னிடம் இருந்த பணம் கரைந்து விட்டதற்காக அவன் கவலைப் படவில்லை. பசுவைப் பெற்ற தாயைப் பேரலக் குஸ்பாட்டி, அதனை அடக்கம் செய்வதற்காகக் வீட்டின் பின் புறத்தில் குழி வெட்டினான்.

வெட்டிய குழிக்குன் குடம் ஒன்று தட்டுப் பட்டது. துணியால் முடப்பட்ட அந்தக் குடத்தை எடுத்து உள்ளே பார்த்தான்.

எல்லாமே தங்க அபரணங்கள். அவற்றை அரச அலுவலரிடம் ஓப்படைத்தான். அதைப் பெற்றுக் கொண்ட அலுவலர் குடத்திலுள்ள நகைகளை வெளியே எடுத்தார். குடத்தின் அடியில் சிறிய கடதாசியில் அந்தப் நகைக்குரியவரின் கைப்பட எழுதிய கடிதம் காணப்பட்டது. அதிலிருந்து தாழைடைய பரம்பரைச் சொத்து என அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

பிறகென்ன! தாழன் இப்போது செல்வனரகி விட்டான். அவன் பணம் கொடுத்துப் பெற்றுக் கொண்டது கிழட்டுப் பகவானராஜம், அதிஷ்டப் பகவாயிற்றே!

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
 எனிமையாக வாழ்ந்தால் அதிக ஆண்டுகள் வாழலாம் என்பதற்கு நாடக ஆசிரியர் பெர்னாட் ஷா வின் வாழ்க்கையே சான்றாக இருக்கிறது. 94 வயதுவரை வாழ்ந்த இவர் அசைவம் சாப்பிட மாட்டார். மது, புகையிலை போன்ற பழக்கங்களும் இவரிடம் இல்லை. தற் பெருமையும் இல்லாதவர். நாடகங்களைப் போலவே இவர் எழுதிய நாவல்களும் பிரசித்தம் பெற்றவை.
 ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

முயலாரே!

துள்ளி ஒடும் முயலாரே!
தூத்தவில்லை முயலாரே!
வெள்ளை நிறத்து முயலாரே!
வேகமாய் ஒடும் முயலாரே!

காட்டில் திரியும் முயலாரே!
கண்ணியம் மிக்க முயலாரே!
விட்டுக்கு வாரும் முயலாரே!
வரவேற்பு அளிப்பேன் முயலாரே!

குட்டிக் குட்டி முயலாரே!
கொள்ளை அழுக முயலாரே!
எட்டிப் பார்க்கும் முயலாரே!
என்னிடம் வாரும் முயலாரே!
– வேதாமரைச் செல்வன். –

உதைபந்தாட்டம்

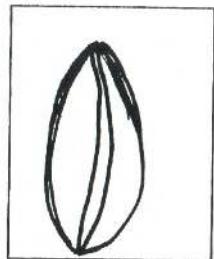

உலகின் சூருதலான நாடுகளில் எண்ணீக்கையற்ற பார்வையாளர்களைக் கவரும் வீளையாட்டு உதைபந்தாட்டம் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது.. இவ்வீளையாட்டில் ஒவ்வொரு வீரனும் தீரமையாக வீளையாடுவதை வீட அவர்கள் குழுவீல் வீளையாடும் தன்மை கொண்டவர்களாக இருப்பது முக்கீயம்.

ஜோராப்பாவீலும் தென்னமேரிக்காவீலும் ஆசீயாவீலும் நாம் அறிந்த உதைபந்தாட்டமே வீளையாடப் படுகிறது. USAவீலும், கனடாவீலும் அமெரிக்கன் பூட் போலை வீரும்புகிறார்கள். அமெரிக்கன் பூட் போல் பந்தைப் போலவே இருக்கும் பந்தை வைத்து வீளையாடப்படும் ரக்பி பிரிட்டன், பிரான்சு, அவுஸ்திரேலியா, நீழுலீலாந்து போன்ற நாடுகளில் வீளையாடப் பட்டு வருகிறது.

இடைக்காலத்திலேயே (500 கி.பி-1500 கி.பி.) உதைபந்து இங்கிலாந்தில் வீளையாடப் பட்டது.

ஆனால் அது ஒரு முரடான
 விளையாட்டாகவும்,
 கட்டுப்பாடில்லாத
 விளையாட்டாகவும் இருந்து வந்தது.
 ஆகவே இதனை Eduard III என்ற
 அரசர் 1349ல் தடைப்படுத்தினார். உதைபந்து தனது
 விதிபுறைகளை 1863ம் ஆண்டு பெற்றது.

அமெரிக்கன் பூட்போல்
 ஒவ்வொரு விளையாட்டின் எண்ணமும், பந்தை
 எதிர்த்தரப்பின் கோல்லைனீன் (eng.:goaline/deut.:Torlinie) பின் தூக்கிக் கொண்டோ
 அல்லது உதைத்தோ கொண்டந்து சேர்க்க
 வேண்டும். இப்படியான டச்டெளனுக்கு (Touchdown) 6
 புளிகள் தரப்படும். ஒவ்வொரு குழுவும் 10
 விளையாட்டு வீரர்களைக் கொண்டது.

ரக்பி ஸ்க்ரம்

ரக்பி விளையாட்டு வீரர்கள்
 உடல்வலிமையானவர்களாக இருப்பது அவசியம்.
 காரணம் ஸ்க்ரம் "Scrum" மில் இரு குழுவினரும்
 எதிர்ப்பக்கமாக நின்றவாறு சதுரமொன்றை
 அமைப்பார்கள். பின்பு அச்சதுரத்தில் பந்து
 ஏறியப்படும். இப்போது ஒருவர் தனது குழுவின்
 வெளியே நிற்கும் வீரரொருவரிடம் கொடுக்க
 வேண்டும்.

சொற்களைக் கண்டு பிடியுங்கள்

ச	மை	ய	ல்	க	ணை	ம்	ய	மை	ஆ
வெ	ய	தை	ப	கு	மை	ணை	ஏ	ஞ்	வ
க	ல்	வி	ய	ப்	ஏ	ஏ	ட்	இ	ல்
ப	ஷ	த	ன்	ச	ம்	ப	வ	ம்	ஷெ
ஞ்	ல்	ப	ச	ன்	க	ரு	ணை	க	ஞ்
ச	வா	ஞ்	ஷெ	னி	ய	ம்	வ	பா	ட்
ம்	க்	இ	ம	ல	ந்	மி	த	வி	ட்
வ	கு	ஞ்	ஏ	ம்	தை	ஆ	வே	ஏ	ம்
ல்	டி	கு	ம	ஞ்	க	ன	ம்	தி	ட்
ஷ	ய	ல்	பா	இ	ட்	ரு	தி	க்	கு

முடிவு திங்கள்: 02.10.97

பந்தய
விபத்து

மாலிக்குத்
தன்னை
விடப்

புத்தசாலி யாரும் இல்லை என்ற நினைப்பு இருந்தது. அவன் யடியில் கேட்டிக்காரன் என்பது உண்மை தான். ஆனாலும் மற்றவர்களை மட்டம் தட்டுவதால், அவனை யாரும் விரும்புவதில்லை. அவனுக்கு எப்படியாவது புத்தி புகட்ட வேண்டுமென்று கண்ணன் எண்ணினான். கல்லூரிக் கணக்காளர் மாலியைத் தான் அழற்ததாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

அவன் மாலியிடம், கல்லூரிக் கணக்காளர் அவனை அழற்ததாகக் கூறினான். “அவருக்குத் தான் காது கேட்காது என்று கூறுகிறார்களே! என்னிடம் அவர் அழற்ததாகக் கூறுகிறாயே”

என்று அவர் பெரிதாகக் கதைப்பது போலவே கதைத்துக் காட்டினான். மின் அவரிடம் சேன்றான்.

கணக்காளரோ, சத்திர சிகிச்சையின் மூலம் காது கேட்கக் கூடியவராக இருந்தார். அது தெரியாத மாலி மிகவும் பெரிய சத்தக்தில் “என்னை ஏன் கூப்பிட்டீர்கள்?” என்று கேட்டான். “இறைந்து சத்தம் போடாமல் மெதுவாகக் கதை. எனக்குக் காது கேட்கும்.” என்று கணக்காளர் கூறினார்.

அவர் சொல்லுவதை உண்மை என்று அறியாத மாலி சாதாரண தொனியில், “செவிடா, என்னை ஏன் கூப்பிட்டாய்?” என்று சொல்லியதும், கணக்காளர் ஆத்திரம் கொண்டு, “உன்னை எப்போது யார் கூப்பிட்டார்?. என்னிடம் என்ன விளையாடுகிறாயா?” என்று சொல்லிக் கொண்டே, மாலியின் கன்னத்தில் “பளார் பளார்” என்று அடித்து விட்டார்.

மாலி திகைத்து விட்டான். கண்ணன் தனக்குள் சிறித்துக் கொண்டான்.

மகாபாரதம்

ஓரு நான் அரசகுமார்களையும் அழைத்துக் கொண்டு ஆசிரியரான துரோணர் காட்டுக்கு வேட்டைக்குச் சென்றார். அவர்களுடன் துரோணருடைய நாயும் சென்றது. வேட்டை நாய் ஆனபடியால் அவர்களின் முன்னே அது போனது. துரோணரோ, மாணவர்களுடன் பேசிக் கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தார்.

சிறிது நேரத்தின் பின் சென்றிருந்த நாய் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தது. அது குரைக்கக் கூட முடியாமல் ஏழு அம்புகள் ஒன்றாக வாய்க்குள்

செலுத்தப் பட்டிருந்தது. துரோணர் கோபமும், அதே வேளையில் வியப்பும் அடைந்தார். அம்பை இவ்வளவு நேர்த்தியாக எய்தவன் எவ்வளவு திறமையான வில்வீரனாக இருக்க வேண்டும்! என்று மனதுக்குள் வியந்து கொண்டு, நாயை முன்னே விட்டு பின்னால் மாணவர்களுடன் நடந்தார்:

அம்பை எய்தவன், வேடுவச் சிறுவன் என்றிந்து, அவன் இருப்பிடத்தை அறிந்து கொண்டு அங்கு சென்றார். அங்கு வில்வித்தை பயின்று கொண்டிருந்தவனிடம், “உன் பெயரென்ன? உனக்கு வில்வித்தை கற்றுத் தரும் ஆசிரியர் யார்?” என்று வினாவினார். அதற்கு அச்சிறுவன் “ஜயா, என் பெயர் ஏகலைவன். சிறந்த ஆசிரியரான துரோணாச்சாரியர் என் குருவாவர்.” என்று பணிவுடன் கூறினான்.

“எங்கே உன் குருநாதர்?” என்று துரோணர் வினாவியபோது “அதோ, இருக்கிறார்.” என்று ஏகலைவன் காட்டிய இடத்தில் உருவம் ஒன்று களிமண்ணால் செய்யப் பட்டிருந்தது. அதைக் கண்டதும் துரோணருக்குத் வேடுவச் சிறுவன் தன்னிடம் வில்வித்தை பயிலுவதற்கு முன்பு ஒருதரம் வந்தவன் என்பதை அறிந்து கொண்டார். தானாகவே வில்வித்தை பயின்றே வில்வித்தையில்

சிறந்து விளங்கும் இவன் வில்வித்தையை
முறையாகக் கற்றிருந்தால். இவனை விடவும்
சிறந்த வில்வீரன் இந்தத் தேசத்திலேயே இருக்க
முடியாது என்று நினைத்துக் கொண்டார்.

அவன் தன் மேல் கொண்ட பக்தியை
நினைக்கும்போது அவருக்கு அவன் மேல் தன்னை
அறியாமல் அன்பு ஏற்பட்டது. ஆனாலும்
ஏகலைவனை வளர விட்டால் அரசகுமாரர்களையும்
விட மேன்மை அடைந்து விடுவானே
என்றைண்ணியவர் ஏகலைவனைப் பார்த்து.
“வீரனே! உன் திறமைக்கு நான் தலை
வணங்குகிறேன். நானே உன் குருநாதன். எனக்கு நீ
குருதட்சனை தர வேண்டுமே!” என்றார்.

தங்களுக்கு நான் என்ன தர முடியும்?. என்னால்
தரக் கூடியதைக் கேளுங்கள். தருகிறேன்.” என்று
குருவின் தாழ் பணிந்தான். “வீரனே! உன் கையின்
பெருவிரலைத் தந்து விடு. அதுவே, நீ எனக்குத்
தரும் குருதட்சனை.” என்றார். ஏகலைவன் மனம்
கோணவில்லை. தன் கையின் பெருவிரலை
அறுத்து துரோணரின் பாதத்தில் வைத்து
வணங்கினான். துரோணரும் அவனது பக்திக்கு

மெச்சினார். அவனை வாழ்த்தி விட்டு
இளவரசர்களோடு தன்வழி நடந்தார்.

அதன் பின் எவ்வளவு சிறந்த வில்வீரனாக இருந்த
போதும் ஏகலைவனால் அருச்சனனை மிஞ்ச
முடியவில்லை.

-தொடரும்.-

❖
உண்மையுடன் வாழ்வதே இறைவனை
வணங்குவதற்குச் சமனானது. இதைப் புரிந்து
கொண்டவனுடைய வாழ்க்கையில் வெற்றிகள்
நிலைத்து நின்று வாழ்கின்றன.

-ஜேம்ஸ் ஆலன்-

❖ ❖

❖
மகான்கள் நல்லவராக இருந்தார்கள்
என்பதற்காக, நாம் நல்லவர்களாக இருக்கத்
தேவையில்லை. நமது நன்மைக்காக நம்
விருப்பத்துக்காக நாம் நல்லவர்களாக
இருப்போம்.

-சுவாமி விவேகானந்தர்-

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ஒன்று சேர்தல்

கூட்டம் கூட்டமாகவே
குருவி பறந்து சென்றிடும்!

குவியல் குவியலாகவே
கொட்டிக் கற்கள் கிடந்திடும்!

கூறு கூறாய்ச் சந்தையில்
கொய்யாப் பழங்கள் விற்றிடும்!

குலை குலையாய்த் திராட்சைகள்
கொடிமில் அழகாய்த் தோன்றிடும்!

வரிசை வரிசையாகவே
வாழைத் தோப்பும் நின்றிடும்!

மந்தை மந்தையாகவே
மாடு கூடி மேய்ந்திடும்!

சாரை சாரையாகவே
தரையில் ஏறும்பு ஊர்ந்திடும்!

நேரில் தினமும் பார்க்கிறோம்.
நீயும் நானும் தம்பியே!
-அழ. வள்ளியப்பா-

◆◆அதிகமாகச் சாப்பிட்டால் காதுகளில் கேட்கும் ரக்கி
குறைந்து போய் விடும்.

◆◆உலகம் முழுவதிலும் உள்ள காடுகளில் கால் பங்கு
சோவியத் டீ வியலுக்குள் அடங்கி விடுகின்றன.

◆◆நாஜி ஜேர்மனியின் சோவியத் டீ வியன் நடத்திய
போர் 1418 நூல்கள் நடைபெற்றது. நிமிடத்துக்கும் பத்துப்
போர் என்ற காலங்கள் உயிரிழந்த ருத்யர்கள் இரண்டு
கோடிக்கு மேற்கூடும்.

சமயங்கள்

(ஓரு

உறையாடல்)

மகன்: சமயங்கள் ஏன் ஏற்பட்டன? அப்பா.

அப்பா: நல்லதோரு கேள்வி? நல்லாகக் கேட்டாய் மகனே,

சொல்கிறேன் கேள்.

மக்கள் நல்லோமுக்க முறையில் நின்று நல்லை அடைதுக்கவேண்டும். அந்த நெறியில் நிற்கக் கடவுளின் துணை இன்றியமையாதது. எல்லா உயிர்களுக்கும் துணையாய் நிற்கும் கடவுளை வணங்கி நல்லமையவே சமயங்கள் ஏற்பட்டன.

மகன்: அப்படியானால் மதங்கள் பலவாறது ஏன்? அப்பா.

அப்பா: இறைவன் அஞ்சால் மெய்யன்றவாளர்கள் தத்தமது நாட்டில் கல்லி, அறிவு, ஒழுக்கம், வழக்கம், விருப்பங்களுக்கு ஏற்றபடி பழங்காலத்தில் மதங்களை மீற கண்ட காரணங்களுக்காக

ஏற்படுத்தினாரே அன்றிச் சண்டை பிழப்பதற்காக
ஏற்படுத்தவில்லை. வெள்ளையர்கள் ரூட்டு
தின்பதுவும், தமிழர்கள் ரோஜு தின்பதுவும்,
நமக்குள் சண்டை பொருவதற்கு அல்ல. அவரவர்
நூட்டுள் விளை பொருட்கள் கோதுமையும்,
அறிசியுமே ஆதாரம் அவற்றை விடும்பி
உணவாக்கிக் கொண்டனர்.

மகன்: அப்யாழானால் இன்றைக்கு நமக்கு உணவும்
உடையும் வீடும் வேண்டும். மதும் எதற்கு?

அப்பா: மகனே! மனிதனுக்கு இந்த மீற்றும் கிடைத்தால்
போதுமா? இம் மீற்றும் நிறைய உடையவர்களில்
கொடுக் கணக்கான மக்கள் அளவில்லாத
துய்யங்களை அடைகிறார்களே! அதற்குக்
காரணமென்ன? அறிவும் நல்லோமுக்கமும் தரும்
சமய வாழ்க்கையை அவர்கள் கை விட்டமையே.
அறிவையும், நல்லோமுக்கத்தையும், உன்மையான
இன்பத்தையும் தந்து மக்களை வாழ்வியப்படு சமயமே
ஆகும். இந்த உன்மையை உணர்ந்த
மகாத்மாகாந்தி அடுகள்,

“உடனை வளர்ப்பது உணவு,

உறிரை

வளர்ப்பது சமயம்”
என்றார்.
ஆதாலம்மக்கள் வாழும்
சமயம்
இன்றியமையாதது.

மகன்: எல்லா மதுங்களும்
கடவுளை அடையும்
வழிகளே
என்றால், நாம் ஏன்
குறிப்பிட்ட ஒரு மதத்திற்குச்
சொல்லப்படும் நெறிமுறைகளை மட்டும் பிள்பற்ற
வேண்டும்?

அப்பா: நன்றாகக் கேட்டாய், மகனே!

நானின் நம் தாய் தந்தையர் வளர்க்கும்
முறையில் வளர வேண்டும்? வேறு தாய் தந்தையர்
சொற்கேட்டு அவர் வீட்டிலிருந்து வளரக் கூடாது?
ஒரு தாய் தந்தையரைப் பிள்பற்றினால் தான் நாம்
நன்மை அடையலாம். அது தான் இயற்கை. ஒரு
வழியில் சென்றால்தான் ஒரு உனரை அடைய
முடியும். அது போல ஒரு சமயத்து நெறி

முதைகளைப் பின் பற்றிவால் தான் நன்மை
இடையை முடியும்.

மகன்: அப்பாவாலே மற்றுச் சமயங்களை அடிட:அட
செய்யவோமா?

அப்பா: செய்தல் கூடாது. ஒரே கடவுள் தான் என்ன
மதங்களிலேயும் விளங்குகிறார். ஆதால் பிற
மதங்களை இகழ்வது கடவுளை இகழ்வதாகும். பிற
மதங்களை மறிய்பதும், அவற்றின் நல்ல
கருத்துக்களைப் பாராட்டுவதும் தன் மதத்தை
உயர்த்துவதாகும். இதை நாம் மறக்கலாகாது.
மகனே!

மகன்: நல்லது, அப்பா.

- முருந்துவிடுவார்.-

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
பணிவு என்பது பெரும்பாலும் தற்பெருமையின்
பாசாங்குகளில் ஒன்றுதான். தாழ்ந்து போவது
போல பாசாங்கு செய்து தன்னைத்தானே
உயர்த்திக் கொள்வதுதான் அது.

-லா ரோஷ்டுக்கோ-

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ஈழம் எங்கள்
நாடன்போம்!

இதயம் அங்கே
தானன்போம்!

-சினா. கிராண்டுரஸ்-

adr. Sirwan Amutham

Alte Str. 14

50189 Elsdorf

Germany

Tel.: 02271/66527

